

यथाहि “वायव्यं चेतमालभेत भूतिकामः” इत्यत्र विध्युहे-
शब्दनिनां वायव्यादीनां पदानां विधिना सम्बन्धः “वायव्यं
चेपिडा देवता वायुभेव खेन भागधेयेनोपधावति स एवैनं
भूतिङ्गमयतीति” इत्येषामर्थवादगतानाम् पदानाम् । न हि
भवति वायुर्वाचालभेत चेपिडा देवता वा अलभेतेवादिवायु
स्त्रभावसङ्गीकृत्वेन त्ववान्तरमन्वयं प्रतिपद्य एवंविशिष्ट
देवत्यभिदं कर्मेति विधिं स्तु वन्नि । तद्यत्र योजवान्तर-
वाक्यार्थः प्रभाणान्तरगोचरोभवति तत्र तद्विवादेनार्थ-
वादः प्रवर्तते । यत्र प्रभाणान्तरविश्वस्त्र शुणेवादेन ।
यत्र तु तद्विवादं नास्ति तत्र किं प्रभाणान्तराभावाद्गुण-
वादः स्त्रात् आहोस्त्रित् प्रभाणान्तराविरोधाद्विद्यमानार्थवाद
द्विति प्रतीतिशरणैर्जट्टामानार्थवादचाच्छयोद्यो न
गुणवादः । एतेन मन्त्रो व्याख्यातः । अपि च विधिभिरे-
वेन्द्रादिवेत्यानि च्वर्वीषि चोदयद्विरपेक्षितमिन्द्रादीनां
स्वरूपम् । न हि स्वरूपरहिता इन्द्रादयेत्तसि आरोहयितुं
शक्यन्ते । न च चेतस्येऽनारूढायै तस्यै तस्यै देवतायै
हृषिः प्रदातुं शक्यते । आवयति च “यस्मै देवतायै हृषि-
र्गत्वीतं स्थाव् तान्ध्यायेत् वषट्करिष्टचित्ति” । न च शब्द-
मात्रमर्थस्वरूपं सम्भवतीति शब्दार्थयोर्भेदात् तत्र यादृशं
मन्त्रार्थवादयोरिन्द्रादीनां स्वरूपमवगतं न तत् तादृशं
शब्दप्रभाणकेन प्रत्याख्यातुं शुक्तम् । इतिहासपुराणमपि
व्याख्यातेन सार्गेण सम्भवन्नन्वार्थवादमूलत्वात् प्रभवति
देवताविध्यहादि प्रपञ्चयितुम् । प्रत्यक्षमूलमपि सम्भवति,
भवति हृष्टस्त्राकमप्रत्यक्षमपि चिरलनानां प्रत्यक्षम् ।
तथाच व्यासादयो देवताभिः प्रत्यक्षं व्यवहरन्तीति स्त्र्यते ।
यस्तु ब्रूयादिदानीन्द्रानामिव पूर्वेषामपि नास्ति देवा-
दिभिर्विहर्तुं सामार्थ्यमिति स जग्हैचित्रप्रभातिषेदेत्
इदानीमिति च नान्यदापि सार्गमौमैः क्वतियोऽस्तीति ब्रूयात्
ततश्च राजस्त्रयादिचोदना उपरुद्ध्यात् इदानीमिति च का-
लान्तरेऽपि अव्यवस्थितप्रायान् वसुर्जमाधमान् प्रतिजा-
नीति ततश्च व्यवस्थाविधाविशास्त्रमन्वयं कं कुर्यात् । तस्मात्
धर्मोक्षेपशश्चिरन्लनाः देवताभिः प्रत्यक्षं व्यवजहुर्विति लिङ-
ष्टते । अपि च खरन्ति “स्त्राध्यायाद्वेवतासम्ययोग” इत्या-
दि योगोऽप्यसिभाद्यैश्वर्यप्राप्निफलकः स्त्र्यमाणो न शक्यते
साहसमात्रेण प्रत्याख्यातुम् । श्रुतिश्च योगमाहात्म्यं
प्रत्याख्यायति “षुष्युप्रतेजोऽनिलखे सुखिते पञ्चालके
योगगुणे प्रवृत्ते । न तस्य रोगो न जरा न इड्युः प्राप्तस्य
योगाग्निसंयं शरीरसिति” । क्वचीषामपि मन्त्रब्राह्मण

दर्शनात् सामर्थ्यं नास्तदीयेन सामर्थ्येनोपभातुं शुक्तम् ।
तस्मात् समुखमिति हासपुराणम् । लोकप्रसिद्धिरपि न
सति सम्भवे निरालम्बनाध्यवसातुं युक्ता । तस्मादपयन्ते
मन्त्रादियो देवादीनां विध्यहृष्टच्चाद्विवगमः । ततश्चा-
र्थित्वादिसम्भवादुपयन्ते देवादीनामपि ब्रह्मविद्यायामधि-
कारः । क्रमसुक्तिदर्शनान्वयेवमेवोपपदान्ते इति”भा० ।
विध्यहृष्टादिपदेन “विध्यहृष्टविधां भोगऐश्वर्यं च्छ प्रसन्नता ।
फलप्रदानमित्येतत् पञ्चकं विध्यहृष्टकमिति” आन०ग०
उक्तं पञ्चकं याह्यं तत्र क्रमेण मोमांसाभाष्ये पूर्वपक्षे
दर्शितम् । शब्दचिन्नामणावपि देवानां विध्यहृष्टच्चं
चेतनतत्त्वं व्यवस्थापितम् यथा “एवं देवतादावपि
इन्द्रसुपासीतेवादौ लोके प्रयोगस्त्रानिवासाद्गौणतयैव
व्यवहाराचार्याद्यन्धवसायेन लौकिको सहस्राकादावि-
न्द्रादिपदशक्तिप्रवृत्तः । प्रभाणं च इन्द्र सहस्राक्षं इत्यादि-
विधिसम्भिव्याहृतोऽर्थवादएव स्वर्गपदवत् । अथ स्वर्गपदे
प्रवृत्त्यन्वयथाहुपपत्या ‘तत्सुखं खः पदास्त्रदमिति’ श्रुतेश्चार्थ-
वादादेव शक्तिप्रवृत्तः । न चेह तथार्थवादः किन्तु ‘इन्द्रः सह-
स्राक्षः इत्यादिस्त्रावक्त्वेन प्रदृशिपर इति चेत् न इन्द्रः सहस्राक्षः’ ।
इत्यादिप्रसिद्धपदसामानाधिकरणयशुतिरौ
बाधकं विना सहस्राक्षस्यैवेन्द्रादिपदवाच्यत्वावधारणात् प्र-
सिद्धपदसम्बन्धवसेन प्रतीयमानमर्थमवार्धतमादायै तेषां
प्रटिच्छिपरत्वात् सन्वप्रकाशितशशेषरात्र्युपेतस्तद्विद्या
हृषिस्त्वागेन तत्वैव याज्ञिकानां देवताव्यवहारात्
अपि च शिवाय गां दद्यादिव्यादौ देवतासंप्रदा-
नत्वशुतेः, शिवादिसहस्रनामां पर्यायत्वेन श्रुते महा-
जनपरियहेण प्रभाणत्वात् आराधितदेवताया वरदात्मत्वशु-
तेभ्य बाधकं विना चेतनैव देवता । अथ देवताचैतन्ये तत्-
प्रीतिरेव यागव्यापार इति नापूर्वसिद्धिरिति चेत् न प्रीतेः
सुखस्य तद्विवेष्य चाशुतरविनाशित्वात् तज्जन्यस्त्वारस्य
स्वाविषये फलाहेतुत्वात् फलाहेतुस्याच्यक्तिव्यापारा-
पेक्षायां लाघवेन छत्रिसमानाच्यत्वैव व्यापारत्वत्वनालू-
कानायागेष्वेकदाह्वने चैकदा सन्निधानं तत्रुद्धिविशेष एव
प्रतिष्ठितविधिना प्रतिभादवहृष्टारवत् । अथ राजस्त्र-
यादिफलत्वेन श्रुतेरिन्द्रादिरचेतनएव । देवता चेतना नास्ति
सामानाभावात् किन्तु देशनादेशितचतुर्थ्यन्तपदनिहितश्यत्वं
देवतात्वम् इन्द्रायेत्यादिपदमेव देवता । अतएवाग्निप्रकाशक
मन्त्रेऽरिमप्रणयनस्त्रावदभूत्यन्ये इति नियमतो हृषि-
स्त्वागः न पर्यायान्तरेण । न चेन्द्रोहेशेन हृषिस्त्वागः